

Bánóczy Dezső dr., színész, sz. 1888 márc. 26-án, *Veszprémben*. Egyetemi tanulmányait Budapesten végezte. 1906-ban tagja lett a Thália-társulatnak, hol első fellépése a »Vadkacsá«-ban volt (Balle). A Thália feloszlása után Janovics Jenő meghívja Kolozsvárra, ahol hat évig a drámai esték központja. 1916. jan. 1-én dr. Bárdos Artúr a »Modern Színpad«-hoz szerződött, ahol különösen jellegzetes paraszt-alakjaival tűnik fel. 1921. szept.-től a Renaissance Színháznál működött. 1922-ben az Apolló-kabaré tagja volt. 1924–26-ban újra a Renaissance- és egyben a Belvárosi Színház tagja, hol mint rendező is elismerésre méltó tevékenységet fejtett ki. 1928-ban a Király Színháznál működött. 1929-ben az Új Színház tagja. Kiválóan művelt színész s mint rendező is kitűnő munkát végzett. Főbb szerepei: Tiresias, Oedipus, Buckingham: III. Richard, Hirdető: Perzsák, Tiborc: Bánk bán, Gelecséri: Sárga csikó, Herodes: Salome, Bence: Rózsa, Gránátos: Lotharingia, Simon: Remény, Rank: Nóra, Százados: Hamlet, Sámson Béla: Terike, Lazare Carnot: Szerelem és halál játéka, Ferenc: Francia négyes, Cleavelant: Noé bárkája, Patikus: Patika, Hodola: Bárónó levelei, Sotenville: Dandin, Windau: Buta ember stb.

Bánóczy László dr., kritikus, rendező, sz. 1888-ban, *Budapesten*. (Atyja: B. József, a M. Tud. Akadémia tagja, megh. 1926. nov. 20-án, *Budapesten*). 1904-ben kezdte színpadi munkásságát, amikor az ő kezdeményezésére megalakult a »Thália Társaság«, melynek elnöke és vezetője volt. A Thália úgyszólván forradalmi színpad volt, amely hadat üzent a régi szavaló-stilusnak. A Thália előadásai ma már színésztörténelmi jelentőségűek. Ez a lelkes társaság játszotta először a modern külföldi írók drámáit és a Thália színre hozta azoknak az európai íróknak darabjait, akik szembe helyezkedtek a régi dramaturgiával. A Thália elsőrangú társulatot szervezett, melynek tagjai ma a legnagyobb pesti színészek. Hevesi Sándor dr. volt eleinte a Thália főrendezője, az ő távozása után Bánóczy László rendezte a Thália előadásait. Ő állította színpadra *Schnitzler* színművét, a »Ha-

gyaték«-ot, *Hauptmann* »Henschel fuvaros«-át, *Sven Lange* »Gyilkos«-át és *Ibsen* »Kisrétetek«-ét. Az ő kezdeményezésére létesítette a Thália 50 filléres helyárrakkal a munkáseelőadásokat. A Thália megszűnése után Bánóczy László az *Országos Anya- és Gyermekvédelmi Szövetség* igazgatója lett, ahol szociálpolitikai munkát végzett, anya- és gyermekvédő otthonokat szervezett, egészségügyi reformokat valósított meg. Közben főosztályvezetője volt a Munkásbiztosító Pénztárnak. A színházzal kötött barátságát is megőrizte, mint kritikus és dramaturg, foglalkozott a színházi eseményekkel. Ingyenes népszerű előadásokat tartott irodalomról, művészetről, dramaturgiáról. 1921-ben rendezőnek szerződött a Vig-színházhoz, ahol azonban nem sokáig működött. 1924. aug. havában a Magyar Színház főrendezője lett. Itt nagy sikerrel rendezte *Shaw Bernhard* »Johanna«-ját és *Kaiser György* »Kolportage« c. színdarabját. 1925-ben megválasztották székesfővárosi törv. hat. bizottsági tagnak. Az ő javaslatára határozta el a főváros, hogy megiratja nagy, alapvető, több kötetes műben a budapesti színészet történetét, ugyancsak az ő indítványára mondotta ki a közgyűlés, hogy évente 2000—2000 pengős díjat ad ki egy színésznőnek és színésznek az irodalmi és művészeti Ferenc József-díj mintájára. Érdekes szakkönyvet írt *Shakespeare a modern színpadon* címmel, Budapest, 1909. (*A Kiszaludó Társaságban díjat nyert*). Fordításai: »A gyilkos«, szmü 5 felvonásban, írta: *Lange Sven*. Bem. 1908. nov. 12-én, Thália Társaság színpadján, »A testvérek«, írta: *Goethe*, dráma 3. felv. »A legyező«, írta: *Goläoni*, »A lélek joga«, írta: *Giacosa*, »A hőstenor, írta: *Wedekind*. A Magyar Színművészeti Lexikon munkatársa.

Bántó Sámuel, író, fordításai: »Szevillai borbély«, Rossini aljátéka. Buda, 1835. jún. 1. »Táncrend«, hős daljáték. Buda, 1836. jún. 9-én.

Banville (ejtsd: bánvij) **Théodore**, fr. költő, sz. 1823-ban, *Moulins*-ben, megh. 1891-ben, *Párizsban*. Nálunk a Nemzeti Színházban »Gringoire« c. 1. felv.-os vígját (ford.: E. D.), előadták a 70-es években, majd újra 1900 márc. 9-én és 1916 febr. 28-án.